

מהדורה חדשה
170 סיפורים חדשים

לראות באבי הנחל

התחזקות

אחד סיפר שפעם נפל נפילה גדולה והצטער על זה עד מאוד כי נכשל בעוון חמור, וצעק על זה מעומק הלב הרבה זמן, ולמחרת הוא הגיע לר' ישראל ותיכף ר' ישראל הסתכל עליו בנחת ובהנאה גדולה, והאיש התפלא שהיה נראה שהנחת שיש לר' ישראל מהצעקה

הרבה יותר גדולה מהצער שיש על פגם העבירה. ועיין בליקוטי עצות (התחזקות לז) שהתפשטות היצר הרע על האדם שמביאו למה שמביאו בכל זאת כדאי אצלו יתברך בשביל התנועה טובה שעושה האדם כשבורח ממנו (מהיצר הרע) מתוך החמימות הזאת וכו' עיין שם.

אחד עשה פעם איזה דבר לא טוב והגיע לר' ישראל בלב נשבר, ור' ישראל פנה אליו (מבלי שאותו אחד יספר לו על כך) ואמר לו שרבינו הקדוש יורד במקומות טמאים כאלו עבור תיקוננו ומטהר אותנו מהם, כמפליג ביחד מעוצם הפגם וביחד מגודל כוחו של הרבי לטהרו גם מזה, בבחי' המובאת בפתק: "מאוד היה קשה לי לרדת אליך" – בירידה ותיכף מחזק ר' ישראל "תלמידי היקר", ונראה מזה אומנות נפלאה של הצדיק שיורד לפגמים נוראים ובכל זאת מטהר את האיש מהם ומזה דווקא נעשה ניגונים. ור' ישראל היה ממשיך לדבר בשמחה ובדבקות נפלאה ועיניים סגורות עד שהאיש הזה פנה אל הצד והתחיל להתעורר ולבכות בסתר מעמקות הדיבורים, ור' ישראל הרגיש זאת והתחיל לשאוג בשמחה מעוצם התענוג שהאיש שהתעורר גורם בשמים, והכול בלי שיראה כלל את האיש וכו'.

אחד התלונן לפני ר' ישראל שקשה לו להתחזק, ור' ישראל השיב לו שיעסוק בתורה ובתפילה, וזה טען שקשה לו לעסוק בתורה ובתפילה, ור' ישראל השיב: "נו,

קשה, קשה, בשביל השם יתברך עושים מה שקשה". (תמוז
תשנ"ג, מקור ברוך)

ר' ישראל סיפר על אחד שקראו לו 'אהרון פשוט' שהיה
עובד השם ולא הצליח להתחתן ומה היה יכול לעשות,
והלך לרשב"י והמשיך לעבוד השם, ובגיל חמישים ושבע
זכה להתחתן ולהוליד כמה ילדים.

ר' ישראל אמר פעם פתאום לבעל הבית של הדירה שהוא
מרגיש שיש פה בחורה שצריכה חיזוק וביקש להכניסה
אליו, וכן היה שבבית הייתה נמצאת כלה צעירה שהייתה
אמורה להתחתן עם בחור שהיה מרבה להתבודד והייתה
מאוד דואגת, ור' ישראל חיזק אותה והבטיח לה שהכול
יהיה בסדר והיא יצאה מחדרו מאוד מאושרת ושמחה.
(תשרי תשנ"ב, מבשרת)

אחד התארח פעם בליל שבת אצל איזה רב שנתן דרשה,
והוא הרגיש צער גדול מעוצם הסתרת האמת שיש
בדיבוריו, והוא החליט ללכת רגלי לר' ישראל בליל שבת
שהיה בריחוק מקום של שעתיים בערך, אך בעל הבית לא
נתן לו להיכנס לדירה בה שהה ר' ישראל, והבחור חיכה
בצהריים מחוץ לבית, וכשר' ישראל והחבורה יצאו
מהבית לכיוון בית הכנסת לתפילת מנחה התלווה
אליהם, ובעת התפילה הבחור הלך לשבת לבד בצער
גדול בעזרת בית הכנסת, והרכיז פניו בידיו מרוב צערו
שהוא שומע דיבורים כאלו ושכבר לא נותנים לו לבקר

את ר' ישראל, והנה באמצע שישב כך בצער, ר' ישראל ביקש פתאום להוליך אותו מבית הכנסת לעזרה, והתייצב נגד הבחור והסתכל עליו בעמקות וברחמנות הרבה זמן. (חשוון תשנ"ב, מבשרת)

אחד מהחברים התרחק פעם מר' ישראל ולאחר הרבה זמן הוא חזר לבקר אותו וכשנכנס שאל את ר' ישראל: "אתם זוכרים אותי?" ור' ישראל השיב לו בעמקות: "ואתה זוכר אותי?", והחבר התרגש מאוד והוריד דמעות.

אמר לאחד שקם קצת מאוחר בבוקר שהוא צריך להתחזק וללכת למקווה ולהתפלל מוקדם, והיה נראה שמרמוז לו שכל עצלותו נובעת מזה שלא מתחזק. (ר"ח סיון תשנ"ג)

בליל שבועות התגברה השינה על אחד החתברים והוא לא הצליח בכלל להגיד שום דבר לימוד, הוא היה מנסה ללחום נגד השינה אולם בכל מקום שהוא היה הולך הוא היה נרדם, והיה כל הזמן מסתכל לתוך החדר של ר' ישראל וראה שהיה נראה כמו ישן בכל פעם בכיוון ובצד אחר של המיטה, לפנות בוקר הוא נכנס שבור לחדרו של ר' ישראל ותיכף ר' ישראל עשה עצמו כמתעורר ואמר: "כל ימי חיי הייתי תמיד ער בליל שבועות ורק היום ישנתי כל הלילה, והבעל דבר בא להפיל אותי, אבל התחזקתי ולא נתתי לו", והוא חיזק מאוד את הבחור הזה בדיבוריו. (שבועות תשנ"א, הר נוף)

אחד החברים סיפר שבתחילת התקרבותו כשסיפר לו מהבלבולים שלו בעבודת-השם ענה לו שצריך להיות גיבור בעבודת-השם, ועיין במשנה תורה ובפתק ריבוי המילים של התחזקות, "רק חזק ואמץ".

אחד סיפר פעם לר' ישראל על המניעות והבילבולים העצומים שהיה לו לעבודת השם, ור' ישראל אמר לו שרבינו הקדוש נותן מתנות טובות לכולם ומי שרוצה יותר יזכה יותר, (ולפום צערא אגרא).

ר' ישראל אמר פעם שרבינו הקדוש אמר שמצווה גדולה להיות בשמחה תמיד ובפרט בשבת קודש, אך אם בכל זאת לא זוכים לזה יש דיבור אחר של רבינו, והוא: "אין שום יאוש בעולם כלל".

ר' ישראל פנה פעם לאברך שהיה משמש אותו הרבה זמן והעניין היה מאוד קשה לו ואמר לו ברמז: "אני כל כך סובל וקשה לי אבל הכול כדאי בשביל להוציא אדם אחד מהבלי עולם הזה".

הוא גם אמר באותה תקופה שהוא כל כך חולה ולא מרגיש טוב אבל הכול ברחמים גדולים, כמרמז שהסבל שכל אחד סובל הוא מאוד ברחמים נגד עוונותיו.

דהמשך בשבוע הבא (ב"נ)

